

Ve své diplomové práci se zaměřím na to, jakým způsobem prosazuje Česká republika své zájmy a podílí se na tvorbě evropské environmentální politiky. Proces koordinace evropských záležitostí ani činnost státní správy v tomto směru nemají v ČR (stejně tak ani v ostatních „nových“ členských státech) příliš dlouhou tradici, na rozdíl od zemí bývalé EU-15. Z tohoto hlediska se dá předpokládat, že nové členské státy jsou při vyjednávání svých národních zájmů méně aktivními členy. To mě přivedlo k tomu, abych si hned v úvodu položila otázku, zda Česká republika prosazuje v institucích EU efektivně své národní zájmy.

5

Téma diplomní práce jsem si vybrala především s ohledem na své teoretické znalosti a praktické zkušenosti v oblasti environmentální politiky EU související s koordinační činností při vypracovávání národních pozic, které jsou zastávány při projednávání a schvalování nových právních předpisů v rámci Evropského společenství. Na závěr bych ráda upozornila na to, že má diplomní práce se člení do sedmi kapitol. Považovala jsem za důležité ze všeho nejdříve seznámit čtenáře s pozadím předmětu mého zkoumání. Z tohoto důvodu jsem zařadila na začátek své práce obecné informace o směřování vývoje evropské politiky životního prostředí (III. kapitola), o institucích Evropské unie, jejich fungování a vzájemném působení a vlivu na členské státy EU (IV. kapitola).

Samotný předmět mého zkoumání, tzn. vyhodnocení nastolených podmínek v České republice za účelem prosazování národních zájmů v rozhodovacích procesech v EU a při tvorbě evropské environmentální politiky včetně analýzy konkrétních příkladů, jsou předmětem V. a VI. kapitoly.